

става смъртъ за цѣлия организмъ. Щомъ организмътъ умре, тѣ се разпрѣсватъ изъ пространството. Следъ време тѣ започватъ да тжжатъ едни за други, отново се събиратъ и заживяватъ заедно. Законътъ за взаимопомощта трѣбва да сѣществува въ всички общества. Тѣ трѣбва да съставятъ единъ общъ, житенъ класъ, да иматъ желание да си помагатъ взаимно по мисль, по чувства и материално.

Сега, като говоря за доброто, нека напишемъ тази дума на нѣколко езика:

добро (на български).
 good (на английски).
 gut (на нѣмски).
 bien (на френски).
 bona (на италиански).

Каква е разликата въ доброто на различнитѣ народи? Когато българинътъ пише думата „добро“, той иска да каже, че всѣко нѣщо въ живота трѣбва да има корени (д), но трѣбва да има и клоне (б). Когато узрѣе, плодътъ трѣбва да се хване съ ржка (р) и да се изяде. Буквата „р“ е силна. Тя показва, че българинътъ иска да придобие доброто чрезъ насилие. Тази буква препятствува на българина въ доброто. Въ думата „радость“, буквата „а“ смекчава силата на буквата „р“. Въ думата „good“ се вижда разумността, интелигентността на англичанина. Той казва: Всѣко растене трѣбва да започва отъ коренитѣ. Когато плодътъ узрѣе,